

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om en Oversættelse af den poetiske Edda

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 471. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1810_131-txt-shoot-idm492/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Herf vil jeg kuste
 Vidst: Konge,
 Førend du fatter
 Vledige Tronje.
 Helge! dit Haar er
 Filtret af Dødsfed,
 Gank: er Kongen
 Sprunt med Balbid,
 Haanden paa Hognes
 Raag er nu isfold,
 Hver kan jeg: Gudlung!
 Ved dig taade!

Helge.

Sevafjelds Sigrun!
 Enc du volder
 At med Harmdig
 Helge sprangt.
 Gulborud du græder,
 Goffare Søker!
 Seend du sover,
 Bitter Taarer,
 Hver falter bledig
 Kongen i Herte,
 Jofolde Indre
 Trænges af Sorgen.

Glad vi drille

Dyr Vædke,
 Dog vi miled
 Føst og Lande,
 Ingen Mand Kal
 Sersfoad fange,
 Dog han Saar mig
 Ser i Væstet.

Nu ere Brude

Korborgne i Høien
 Kongeifer
 Høst os Dede.

Sigrun redte Seng udi Høien og kvad:

Her har jeg, Helge,
 Vifingers Atvand!

Men af Harmje
 Rødet dig Sengen,
 Konge! i Haanen
 Vil jeg dig loot,
 Saa som jeg lov hof
 Levende Lovdang.

Helge.

Intet jeg nævner
 Varte og slide
 Underligt mir paa
 Sevaf Fjelde,
 Hognes Datter,
 Hvid i Høien,
 Søve vil i
 Dødmunds Krime,
 Leer du ogsaa
 Konningedatter!

Ed er at ride

Nede Veit,
 Vlege Hest Kal
 Luftli trade.
 Vest for Vindhjelms
 Vre jeg Kal rare
 Førend af Høien
 Seirfallet vakket.

Helge og hans Mand vede deres Raad; men
 Kvinderne ginge hjem til Huse. Under Dags Af-
 ten lod Sigrun Ternen holde Vagt hos Høien,
 men ved Midnat, der Sigrun kom did, kvad
 hun:

Kommet var Sigmunds

Son, hvis han agted
 Hid fra Odins
 Gald at komme
 Haabet om Drottens
 Komme kun gremes,
 Naar sig paa Kvile
 Englene sætte
 Og naar til Drømeing
 Drotterne krye.

